EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 30.9.2024
COM(2024) 406 final

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

Första rapporten om genomförandet av de fleråriga planerna för Nordsjön och västliga vatten och om de fisken som nyttjar dessa bestånd och om delegeringen av befogenheter till kommissionen genom dessa fleråriga planer och genom förordningen om särskilda villkor för fiske efter djuphavsbestånd

{SWD(2024) 218 final}

Innehåll

1 Sammanfattning 2

2 Inledning 3

3 Utvecklingen på relevanta områden 4

3.1 Fiskemöjligheter som fastställts sedan 2019 och 2020 5

3.1.1 Begränsningar 12

3.2 Bestånd som förvaltas gemensamt med kuststater i nordöstra Atlanten, i synnerhet med Storbritannien och Norge i blandfisken 13

3.3 Verkligheten med blandfiske i Nordsjön och västliga vatten 14

3.3.1 Kattegatt 14

3.3.2 Exempel från Keltiska havet 15

3.4 Domstolens dom i mål C-330/22 17

4 Ekosystemansatsen 17

5 Landningsskyldighet 18

6 Regionalt samarbete 18

7 Socioekonomisk utveckling 19

7.1 Nordsjön 19

7.2 Nordvästliga vatten 19

7.3 Sydvästliga vatten 20

8 Delegering av befogenheter till kommissionen genom de fleråriga planerna för Nordsjön och västliga vatten och genom förordningen om tillträde till djuphavsområden 20

9 Ordlista 21

1 SAMMANFATTNING

Genomförandet av de fleråriga planerna för Nordsjön och västliga vatten i Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2018/973 och 2019/472[1] har bidragit till ett minskat fisketryck.

De fleråriga planerna är ett **användbart verktyg för att genomföra den gemensamma fiskeripolitiken (GFP)**[2], särskilt för att fastställa fiskemöjligheter. I planerna fastställs regler för regionalt anpassad fiskeriförvaltning. För fiskbestånd med en datarik bedömning (eller en bedömning av maximal hållbar avkastning (MSY)) tillåter de fleråriga planerna att övre gränser används vid fastställandet av totala tillåtna fångstmängder (TAC:er), vilket ger **flexibilitet för mer livskraftiga bestånd**. För bestånd där det finns så lite fisk i havet att de är under farliga miniminivåer, skapar de fleråriga planerna ett **skyddsnät**.

Kommissionen anser att vissa **beslut som rådet fattat angående bestånd för vilka rådet måste minska de totala tillåtna fångstmängderna (TAC:erna) och vidta ytterligare korrigerande åtgärder** gjordes **möjliga tack vare den** ram som införts genom de **fleråriga planerna och som kombinerar ett skyddsnät med flexibilitet**. Utan en införd flerårig plan hade det kunnat vara svårt för rådet att enas om korrigerande åtgärder för att få svaga bestånd att återhämta sig, och TAC:er hade högst sannolikt fastställts till en högre nivå. De fleråriga planerna har säkerställt att alla fisken i dag antingen förvaltas i enlighet med maximal hållbar avkastning (MSY) eller att åtgärder vidtas för att föra dem tillbaka till MSY. Det är bara mer livskraftiga bestånd som kan utgöra grund för långsiktig lönsamhet för fiskeindustrin och närliggande sektorer. De fleråriga planerna har även gett flexibilitet för mer livskraftiga bestånd, genom att tillåta att det övre intervallet av F_{MSY} används under vissa förutsättningar.

Kommissionen drar slutsatsen att de **fleråriga planerna utgör ett stabilt, långsiktigt instrument för genomförandet av den gemensamma fiskeripolitiken** i Nordsjön och västliga vatten, då de ger **mindre osäkerhet vid fastställandet av TAC:er**, säkerställer att det antas **korrigerande åtgärder för bestånd som utsätts för tryck** (även vid stängning av fisket), gör **förfarandet för att fastställa TAC:er mer transparent** för berörda parter och medlemsstater samt **gör det möjligt för fiskeindustrin att bättre planera sitt fiske**.

[1] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/973 av den 4 juli 2018 om upprättande av en flerårig plan för demersala bestånd i Nordsjön och de fisken som nyttjar dessa bestånd, med fastställande av närmare bestämmelser för genomförandet av landningsskyldigheten i Nordsjön, och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 676/2007 och (EG) nr 1342/2008 (EUT L 179, 16.7.2018, s. 1).

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/472 av den 19 mars 2019 om upprättande av en flerårig plan för bestånd som fiskas i västliga vatten och angränsande vatten och det fiske som nyttjar dessa bestånd, om ändring av förordningarna (EU) 2016/1139 och (EU) 2018/973 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 811/2004, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007 och (EG) nr 1300/2008 (EUT L 83, 25.3.2019, s. 1).

[2] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 22).

2 INLEDNING

Europaparlamentet och rådet antog de fleråriga planerna för demersala bestånd i Nordsjön och för demersala bestånd och djuphavsbestånd i västliga vatten 2018[3] respektive 2019[4]. I denna rapport ges en första översikt av de framsteg som gjorts för bestånden och för de fisken som nyttjar dessa bestånd. Denna rapport omfattar även rapporteringsskyldigheten om delegeringen av befogenheter till kommissionen genom artikel 16 i den fleråriga planen för Nordsjön, artikel 18 i den fleråriga planen för västliga vatten samt artikel 17 i förordningen om särskilda villkor för fiske efter djuphavsbestånd[5].

Det övergripande målet med de fleråriga planerna är att bidra till att uppnå målen för den gemensamma fiskeripolitiken (GFP) och i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 (*grundförordningen för GFP*)[6], samt i synnerhet att förbättra fiskares ekonomiska bas för att stärka deras inkomster och företag. De fleråriga planerna bidrar till att säkerställa att fisket kan fortsätta och fiskbestånden hålla sig kvar över de nivåer som kan ge maximal hållbar avkastning (MSY). De fleråriga planerna bidrar också till att eliminera utkast, genom att minska oönskade fångster, och till att möjliggöra en ekosystemansats i fiskeriförvaltningen. De fleråriga planerna omfattar dolkfisk, skoläst, havsabborre, torsk, glasvarar, marulk, kolja, vitling, kummel, birkelånga, havskräfta, fläckpagell, rödspätta, lyrtorsk, tunga, gråsej och nordhavsräka. På grundval av bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning fastställs i de fleråriga planerna målet för fiskeridödligheten med övre och lägre intervall av F_{MSY}[7], som är förenliga med att uppnå MSY. Genom de fleråriga planerna får också kommissionen befogenhet att anta delegerade akter när det gäller bifångstbestånd, undantag från landningsskyldigheten samt tekniska åtgärder.

[3] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/973 av den 4 juli 2018 om upprättande av en flerårig plan för demersala bestånd i Nordsjön och de fisken som nyttjar dessa bestånd, med fastställande av närmare bestämmelser för genomförandet av landningsskyldigheten i Nordsjön, och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 676/2007 och (EG) nr 1342/2008 (EUT L 179, 16.7.2018, s. 1).

[4] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/472 av den 19 mars 2019 om upprättande av en flerårig plan för bestånd som fiskas i västliga vatten och angränsande vatten och det fiske som nyttjar dessa bestånd, om ändring av förordningarna (EU) 2016/1139 och (EU) 2018/973 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 811/2004, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007 och (EG) nr 1300/2008 (EUT L 83, 25.3.2019, s. 1).

[5] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/2336 av den 14 december 2016 om upprättande av särskilda villkor för fiske efter djuphavsbestånd i Nordostatlanten och bestämmelser för fiske i Nordostatlantens internationella vatten samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 2347/2002 (EUT L 354, 23.12.2016, s. 1).

[6] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 22).

[7] F_{MSY}-*intervall*: ett värdeintervall som fastställts i bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning, i synnerhet från Ices eller ett liknande oberoende vetenskapligt organ som erkänns på EU-nivå eller internationell nivå, där alla nivåer av fiskeridödlighet inom det intervallet leder till maximal hållbar avkastning (MSY) på lång sikt med ett givet fiskemönster och under befintliga genomsnittliga miljöförhållanden, utan att på ett betydande sätt påverka reproduktionsprocessen för de berörda stånden. Det tas fram för att ge en minskning på högst 5 % av den långsiktiga avkastningen jämfört med MSY. Ett tak sätts så att sannolikheten för att beståndet sjunker under gränsreferenspunkten för lekbiomassan (Blim) inte överstiger 5 %, enligt definitionen i artikel 2.2 i förordning (EU) 2019/472 och artikel 2.1 i förordning (EU) 2018/973.

De fleråriga planerna tillämpades för första gången för den fiskesäsong som inleddes den 1 januari 2019 för demersala bestånd i Nordsjön och den fiskesäsong som inleddes 1 januari 2020 för demersala bestånd och djuphavsbestånd i västliga vatten.
Av fiskemöjligheterna för 2020, fastställdes 62 av 78 totala tillåtna fångstmängder (TAC:er) i linje med F_{MSY}[8]. Därför kom mer än 99 % av de landningar i Östersjön, Nordsjön och Atlanten som förvaltas uteslutande av EU från hållbart förvaltat fiske[9]. Antalet TAC:er som förvaltas enligt båda de fleråriga planerna och fastställs i enlighet med MSY och försiktighetsbaserade rådgivande utlåtanden fortsatte att öka mellan 2019 och 2024.

3 UTVECKLINGEN PÅ RELEVANTA OMRÅDEN

Denna första rapport presenterar utvecklingen i fråga om genomförandet av relevanta områden i de fleråriga planerna, och bygger på

1) ett riktat samråd[10],

2) de senaste rådgivande utlåtandena från Internationella havsforskningsrådet (Ices) om de relevanta bestånden i Nordsjön och västliga vatten[11],

3) de senaste vetenskapliga bedömningarna från vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerisektorn (STCEF) om åtgärder som medlemsstaterna identifierat för att genomföra landningsskyldigheten[12],

[8] F_{MSY}-punktvärde: det värde för uppskattad fiskeridödlighet som med ett givet fiskemönster och under befintliga genomsnittliga miljöförhållanden ger MSY på lång sikt.

[9] Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet och rådet *Mot ett mer hållbart fiske i EU: lägesrapport och riktlinjer för 2021* (SWD(2020) 112 final), s. 2.

[10] De berörda parter som det hölls samråd med var gruppen av Nordsjömedlemsstater (Scheveningengruppen), gruppen medlemsstater för nordvästliga vatten, gruppen medlemsstater för sydvästliga vatten, den rådgivande nämnden för Nordsjön, den rådgivande nämnden för nordvästliga vatten, den rådgivande nämnden för sydvästliga vatten, den rådgivande nämnden för pelagiska bestånd och den rådgivande nämnden för fjärrfiske, Internationella havsforskningsrådet, som svarade att de inte kunde delta i en sådan undersökning, den vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerisektorn, de nationella korrespondenterna och ordförandena för de regionala samordningsgrupperna (ramen för insamling av data), kommissionens expertgrupp för fiske och vattenbruk, attachéerna för fiskerifrågor, experterna på ramdirektivet om en marinstrategi och Marine expert group.

[11] Finns på https://www.ices.dk/advice/Pages/Latest-Advice.aspx.

[12] Vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerisektorn (STECF), *Evaluation of joint recommendations on the landing obligation, technical measures, and conservation measures necessary for compliance with obligations under Union environmental legislation (STECF-24-04)*, Europeiska unionens publikationsbyrå, Luxemburg, 2024, https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/d/stecf/stecf_24-04_review-jrs-on-lo-tm-and-cm.

4) den första och andra rapporten[13] om genomförandet av förordningen om tekniska åtgärder[14], samt

5) uppgifter som innehas av kommissionen.

Syftet är att dra slutsatser vid fem- och fyraårsdagen in i genomförandet av de fleråriga planerna för Nordsjön och västliga vatten.

Rapporten fokuserar på utveckling sedan 2019 och 2020 inom fem huvudsakliga områden, nämligen
i) fiskemöjligheter sedan 2019 och 2020, ii) utveckling i genomförandet av båda de fleråriga planerna i samråden EU–Storbritannien (UK), EU–Norge (NO) och EU–NO–UK, iii) överväganden avseende blandfiske i Nordsjön och västliga vatten, iv) socioekonomisk utveckling/socioekonomiska överväganden.

Information om landningsskyldigheten och minimeringen av oönskade fångster, ekosystemansatsen i fiskeriförvaltningen och det regionala samarbetet inom ramen för regionaliseringspolitiken återfinns i det åtföljande arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar (SWD(2024) 218 final).

3.1 FISKEMÖJLIGHETER SOM FASTSTÄLLTS SEDAN 2019 OCH 2020

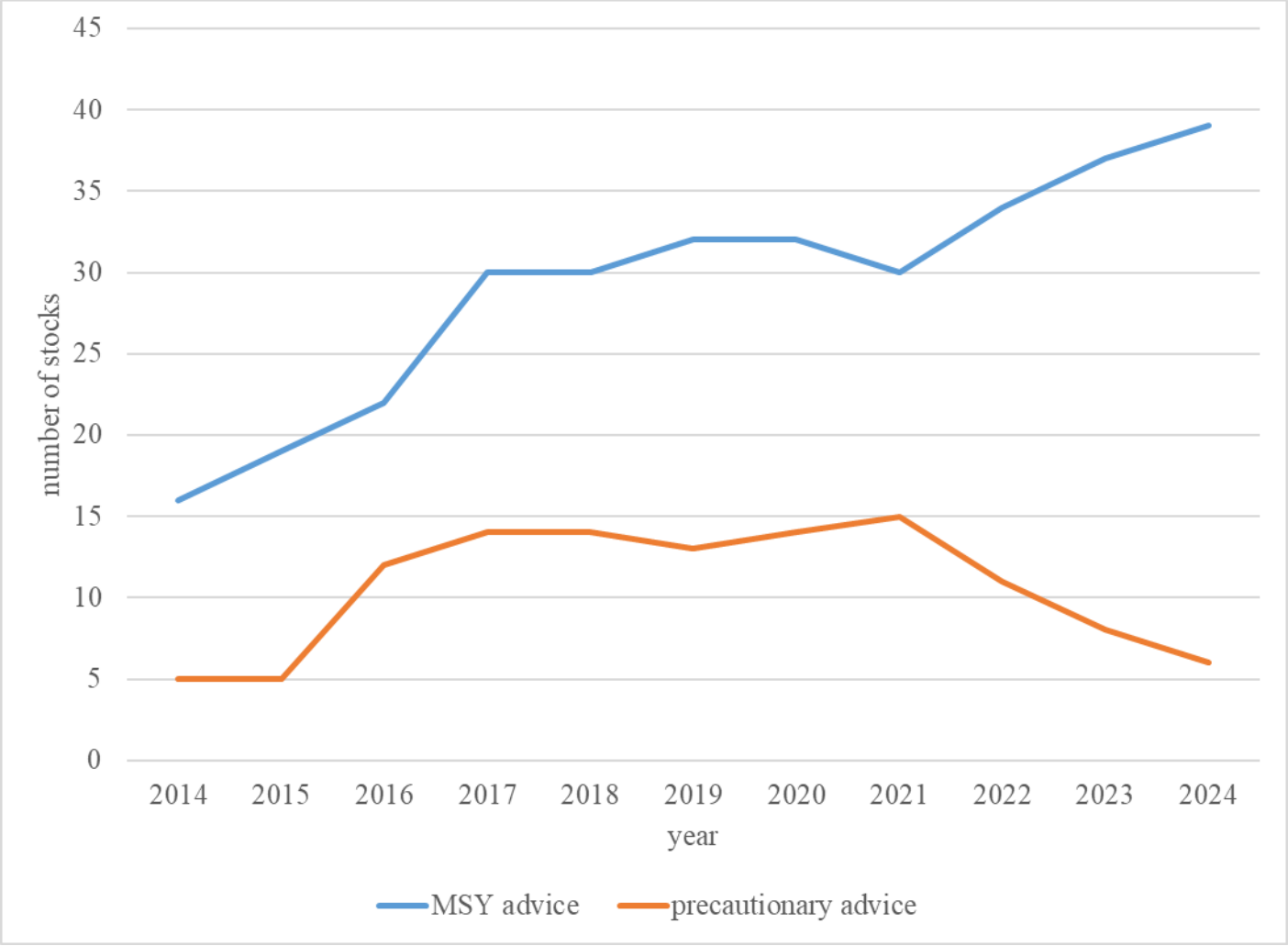
I detta avsnitt beskrivs utvecklingen inom ett antal fiskbestånd och fisken. Diagrammen i figur 1 och 2 visar utvecklingen vad gäller fiskbestånd vars förvaltning delas med Storbritannien och som före Storbritanniens utträde ur EU den 31 januari 2020 enbart förvaltades av EU. Diagrammen omfattar även vissa bestånd vars förvaltning delas med Norge. Ices rådgivande utlåtanden har varierat genom åren. För vissa bestånd som tidigare omfattats av *försiktighetsbaserade råd* har kommissionen fått MSY-råd, medan Ices i andra fall har lämnat försiktighetsbaserade råd för bestånd som tidigare omfattats av MSY-råd För de bestånd som förvaltades av enbart EU under 2020 fastställdes samtliga tre fiskemöjligheter till MSY i Skagerrak/Kattegatt/Nordsjön, och så var också fallet 2024.

År 2020 fastställdes fem av fem fiskemöjligheter till MSY i västliga vatten, medan tio av elva fiskemöjligheter under 2024 fastställdes till MSY. Denna ökning skedde tack vare de betydande insatserna från fiskares och medlemsstaternas sida när det gäller förvaltningen av fiskbestånden.

Diagrammet nedan (figur 1) visar ökningen av bestånd med MSY-råd, i synnerhet under 2020–2024 sedan de fleråriga planerna började tillämpas.

[13] Rapport från kommissionen till Europaparlamentet och rådet *Genomförande av förordningen om tekniska åtgärder (artikel 31 i förordning (EU) 2019/1241)* (COM/2021/583 final). Rapport från kommissionen till Europaparlamentet och rådet *Genomförande av förordningen om tekniska åtgärder (artikel 31 i förordning (EU) 2019/1241)* (COM/2024/349 final).

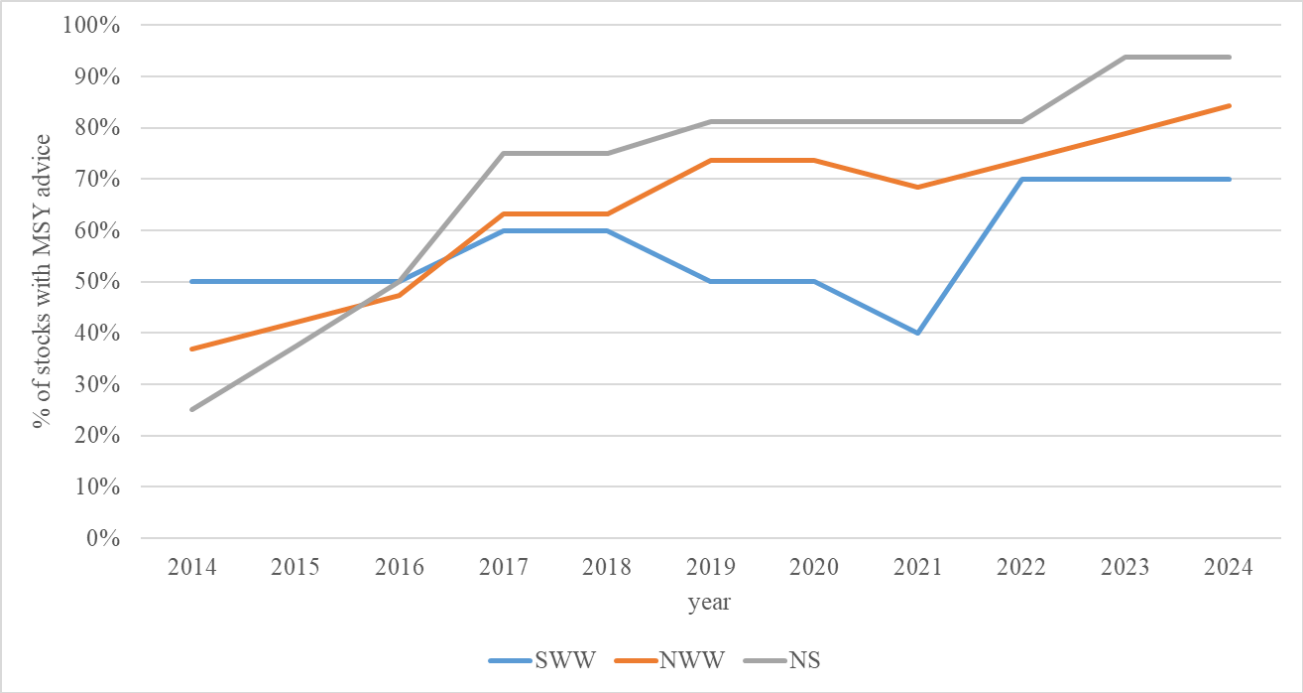
[14] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1241 av den 20 juni 2019 om bevarande av fiskeresurserna och skydd av marina ekosystem genom tekniska åtgärder, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1967/2006 och (EG) nr 1224/2009, och Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1380/2013, (EU) 2016/1139, (EU) 2018/973, (EU) 2019/472 och (EU) 2019/1022, samt om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 894/97, (EG) nr 850/98, (EG) nr 2549/2000, (EG) nr 254/2002, (EG) nr 812/2004 och (EG) nr 2187/2005 (EUT L 198, 25.7.2019, s. 105).

Figur 1: antalet målbestånd i de fleråriga planerna för Nordsjön och västliga vatten som omfattats av MSY-råd och försiktighetsbaserade råd sedan grundförordningen började tillämpas (källa: data hämtade från Ices rådgivning).

Diagrammet nedan (figur 2) visar hur Ices – sedan genomförandet av grundförordningen och genomförandet av både de fleråriga planerna – har ökat antalet MSY-råd för de fleråriga planernas målbestånd i sydvästliga vatten, nordvästliga vatten och Nordsjön. Detta är en positiv effekt av att ha infört de fleråriga planerna, då det har blivit ett gemensamt mål att förbättra den vetenskapliga rådgivningen, särskilt för målbestånden enligt de fleråriga planerna, men även för bifångstbestånden. Denna förbättring blev också möjlig tack vare att fiskare åtagit sig att leverera bättre data till underlag för den vetenskapliga processen.

Det kan konstateras vissa fluktuationer i det totala antalet bestånd som omfattas av MSY-råd (till exempel i sydvästliga vatten). Dessa kan bero på en revidering av riktmärkesprocessen eller en uppdatering av grunden för råden. Vi kan emellertid generellt sett av diagrammet nedan sluta oss till att MSY-råden har ökat över tid.

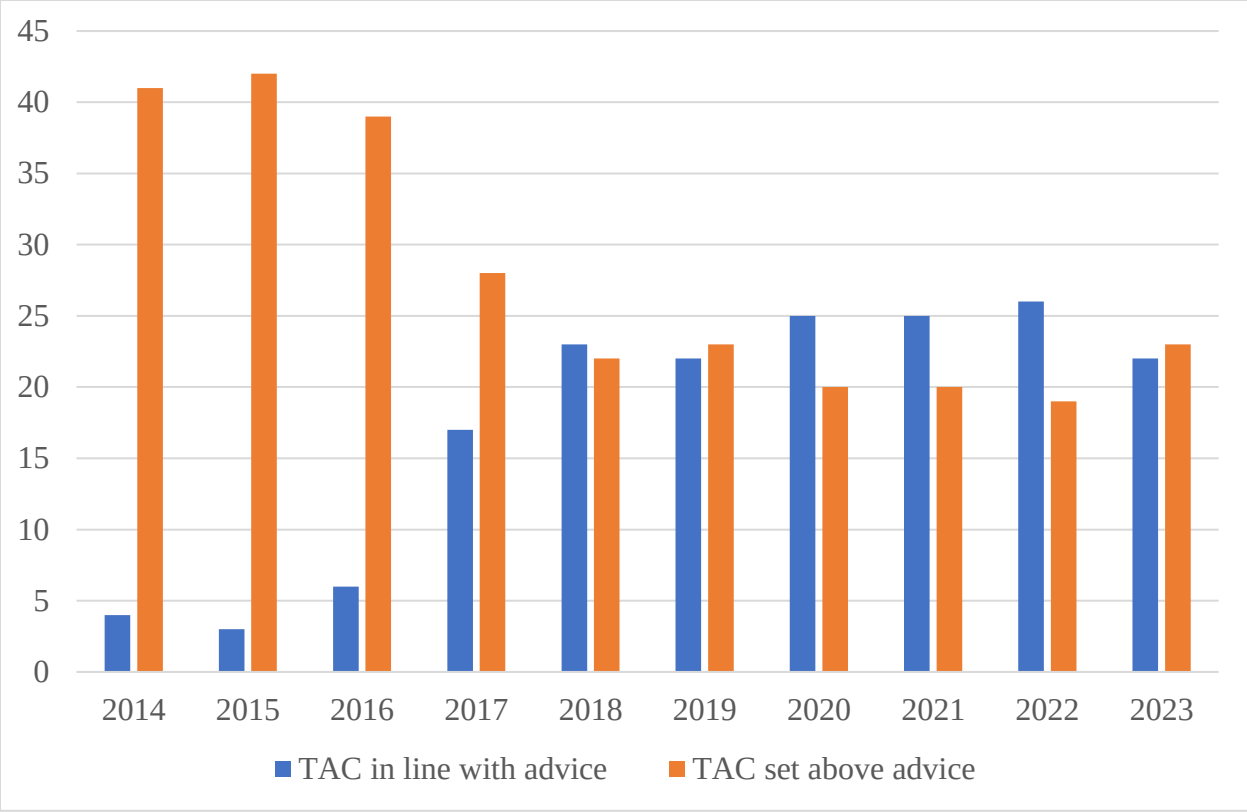

Figur 2: procentandel målbestånd i de fleråriga planerna för Nordsjön och västliga vatten (inbegripet sydvästliga vatten (SWW), nordvästliga vatten (NWW) och Nordsjön (NS)) som omfattas av MSY-råd över tid (källa: data hämtade från Ices rådgivning).

Vid det regelbundna fastställandet av TAC:er sedan de fleråriga planerna trädde i kraft 2019 och 2020, har många TAC:er fastställts i linje med MSY. När det gäller försiktighetsbaserade råd är det vidare så att kommissionen har föreslagit TAC-nivåer som genom åren, och i synnerhet sedan 2019, kommit allt närmare nivåerna i Ices råd.

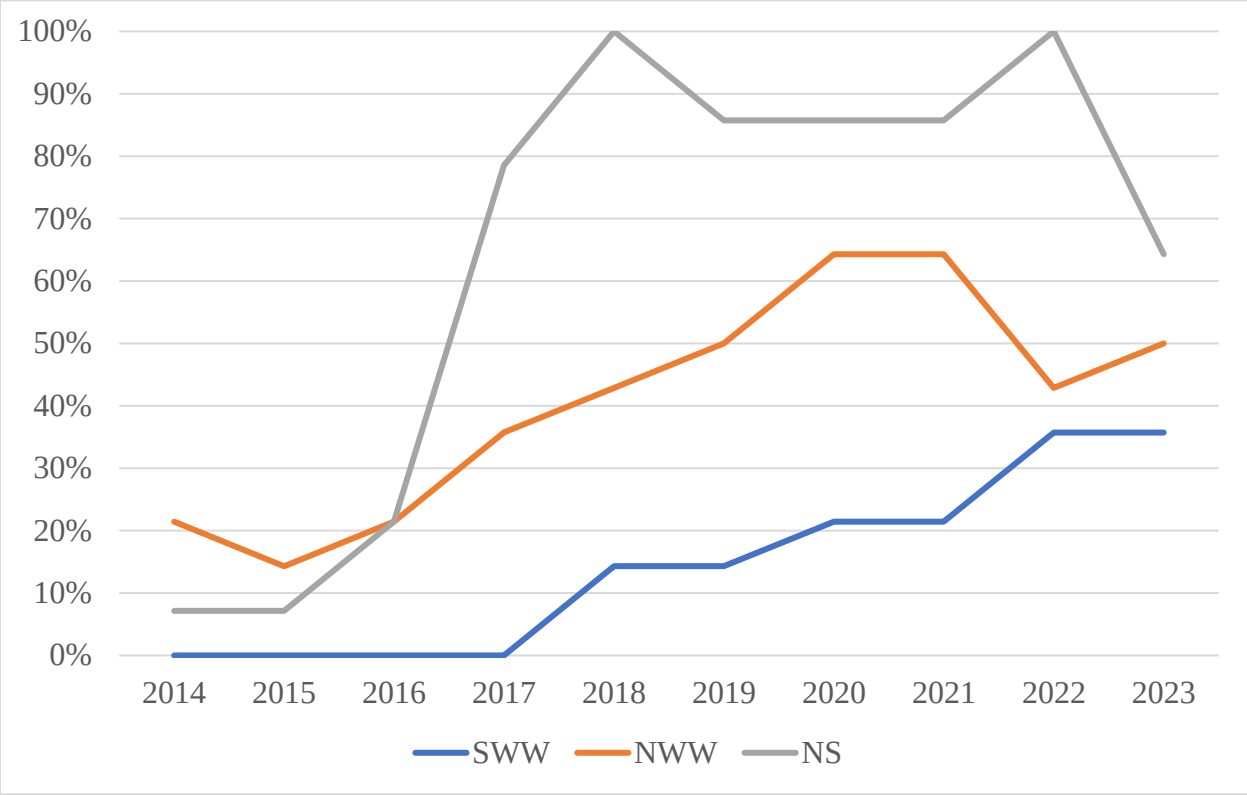
Sedan grundförordningen trädde i kraft 2014 har antalet fiskemöjligheter, som fastställs av rådet, ökat. Detta är linje med den vetenskapliga rådgivningen för målbestånden enligt de fleråriga planerna (se figur 3). Detta antal har fortsatt att öka sedan de fleråriga planerna för 2019 och 2020 blev tillämpliga. Före 2019 och 2020 föreslog kommissionen och/eller beslutade rådet att

TAC:erna skulle fastställas över nivåerna i den vetenskapliga rådgivningen för ett antal målbestånd som omfattas av försiktighetsbaserade råd. Sedan 2020 har dock antalet sådana fall minskat och de förekommer endast i syfte att ta relevanta beståndsspecifika faktorer i beaktande. Diagrammet nedan (figur 3) visar denna utveckling för alla målbestånd inom de fleråriga planerna för Nordsjön och västliga vatten.

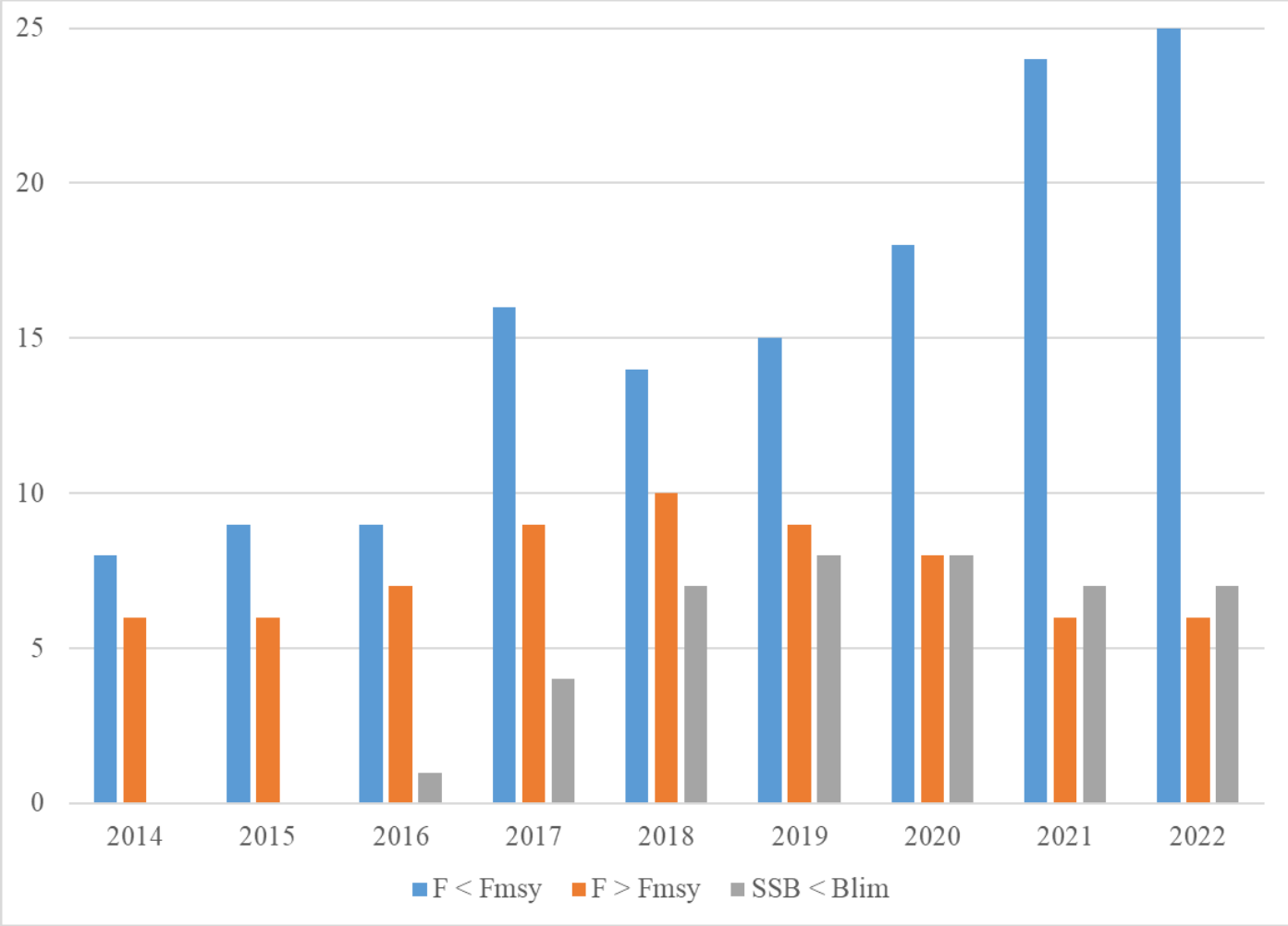
Figur 3: antal TAC:er som fastställts i linje med den vetenskapliga rådgivningen (blå stapel) jämfört med TAC:er som fastställts på en nivå över den vetenskapliga rådgivningen (orange stapel) sedan grundförordningen trädde i kraft. Endast målbestånden inom de fleråriga planerna för Nordsjön och västliga vatten tas i beaktande.

Diagrammet nedan (figur 4) visar hur TAC:er som fastställts i linje med den vetenskapliga rådgivningen har förändrats över tid sedan grundförordningen blev tillämplig i tre havsområden: i) Nordsjön, ii) nordvästliga vatten, och iii) sydvästliga vatten. Endast målbestånden inom de fleråriga planerna för Nordsjön och västliga vatten tas i beaktande.

Figur 4 TAC:er som fastställts i linje med den vetenskapliga rådgivningen sedan grundförordningen blev tillämplig i i) Nordsjön (NS), ii) nordvästliga vatten (WW), och iii) sydvästliga vatten (SWW). Endast målbestånden inom de fleråriga planerna för Nordsjön och västliga vatten tas i beaktande.

Diagrammet nedan (figur 5) visar att fisketrycket sjunkit för många fiskbestånd sedan de fleråriga planerna för Nordsjön och västliga vatten blev tillämpliga 2019 och 2020. I dag är det därför färre bestånd som ligger under Blim[15], och biomassaindikatorer finns tillgängliga för fler bestånd. Detta beror åter igen på fiskares och medlemsstaters åtagande att fortsatt leverera allt bättre data som bidrar till den vetenskapliga processen.

Figur 5: status för målbestånden enligt de fleråriga planerna för Nordsjön och västliga vatten sedan grundförordningen blev tillämplig. SSB är *lekbiomassa*.

EXEMPEL PÅ POSITIV UTVECKLING

De fleråriga planerna fortsätter att bidra till den positiva utveckling för ett antal fisken som inleddes med den reformerade gemensamma fiskeripolitiken (2013). I dessa fisken kunde TAC-nivåerna ökas, och bestånden med tiden blev alltmer livskraftiga (figur 5). Några viktiga exempel är följande: i) Havskräfta i Irländska sjön och Keltiska havet (en ökning på mer än 12 % mellan 2020

[15] Blim: den referenspunkt för lekbiomassan, fastställd i bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning [...], under vilken reproduktionsförmågan kan vara reducerad, enligt definitionerna i de fleråriga planerna för Nordsjön och västliga vatten.

och 2024). ii) Vitling i Nordsjön (en ökning på 346 % mellan 2019 och 2024). iii) Kolja i Nordsjön (en ökning på 250 % mellan 2019 och 2024). iv) Rödspätta i Nordsjön (en ökning på nästan 9 % mellan 2019 och 2024). (v) Kolja i Skagerrak (en ökning på 250 % mellan 2019 och 2024).

Dessa resultat skulle inte ha kunnat uppnås utan fiskares och andra berörda parters åtagande att förvalta sina fiskbestånd – som när allt kommer omkring är deras inkomstkälla – på ett ansvarsfullt sätt. Förbättringar uppnåddes också till följd av att de rådgivande nämnderna deltog aktivt i regionaliseringsprocessen.

I kapitlen om Nordsjön, Skagerrak-Kattegatt och Iberiska sjön ges en översikt av utvecklingen i dessa havsområden.

NORDSJÖN OCH SKAGERAK-KATTEGATT

Från och med det första tillämpningsåret för den fleråriga planen för Nordsjön ökade fiskemöjligheterna för kolja i Skagerrak och Kattegatt med 250 % mellan 2019 och 2024.

IBERISKA SJÖN OCH ANVÄNDNINGEN AV FLEXIBILITET I DET ÖVRE MSY-INTERVALLET

I blandfisket efter vitfiskarterna sydkummel, marulk och glasvarar, konstaterade Ices att sydkummel var den begränsande faktorn och bedömde den vara i gott skick[16] (inklusive över MSY $B_{trigger}$)[17]. Detta innebar att de rättsliga villkor som fastställs i artikel 4.5 i den fleråriga planen för västliga vatten för användning av det övre MSY-intervallet var uppfyllda. För att fiskare skulle få mer flexibilitet och bättre kunna utnyttja sina kvoter för de övriga vitfiskarterna, föreslog kommissionen, för åren 2020, 2022, 2023 och 2024, att TAC:en för sydkummel skulle fastställas i det övre MSY-intervallet. Rådet samtyckte till dessa förslag. För 2021 fastställdes TAC:en dock i linje med det försiktighetsbaserade rådet. Under 2022 återfördes TAC:en till det övre MSY-intervallet efter det att ett riktmärke införts[18].

Dessutom har fiskemöjligheterna för iberiska vitfiskbestånd av marulk, glasvarar och havskräfta som fångas tillsammans med sydkummel i ett blandfiske efter vitfisk också ökat generellt sett sedan 2022.

Som del i det samråd med berörda parter som utfördes inför utarbetande av denna rapport, bekräftade den franska nationella kommittén för havsfiske och marint vattenbruk (Comité national des pêches maritimes et des élevages marins, CNPMEM) att de fleråriga planerna medger flexibilitet i fastställandet av fiskemöjligheter, särskilt inom blandfisken i syfte att undvika begränsningssituationer. Kommittén beklagade emellertid att flexibiliteten inte utnyttjats i rådets

[16] ICES. *Iberian Waters mixed-fisheries considerations*. *Report of the ICES Advisory Committee, 2023*. ICES Advice 2023, https://doi.org/10.17895/ices.advice.24212058.

ICES. *Hake (Merluccius merluccius) in divisions 8.c and 9.a, Southern stock (Cantabrian Sea and Atlantic Iberian waters)*. *In Report of the ICES Advisory Committee, 2024*. ICES Advice 2024, https://doi.org/10.17895/ices.advice.25019306.

[17] MSY $B_{trigger}$ är den nivå för biomassa under vilken förvaltningsåtgärder måste vidtas för att beståndet ska kunna återhämta sig till en nivå över den som kan ge MSY på lång sikt.

[18] ICES. *Benchmark workshop on anglerfish and hake (WKANGHAKE; outputs from 2022 meeting)*. *ICES Scientific Reports. 5:17*. 354 sidor.https://doi.org/10.17895/ices.pub.20068997.

fastställande av TAC:en och kvoterna. Den rådgivande nämnden för sydvästliga vatten (SWWAC) skulle föredra en mer omfattande användning av de övre MSY-intervallen av ekonomiska skäl. Vissa forskare som svarat på samrådet tror att effekten är neutral och att F_{MSY} (*MSY-punktvärdet*) bör vara målet för att fastställa TAC:en, och inte MSY-intervallen.

CNPMEM, den rådgivande nämnden för nordvästliga vatten (NWWAC), gruppen medlemsstater för nordvästliga vatten, två medlemmar i STECF och den regionala samordningsgruppen för datainsamling konstaterade att genomförandet av de fleråriga planerna för Nordsjön och västliga vatten bidragit till att öka antalet TAC:er som förvaltas i linje med MSY.

Kommissionen konstaterar att reglerna i de fleråriga planerna gett viss flexibilitet i förvaltningen av bestånd för vilka det har fastställts intervall. Ett bra exempel är sydkummel i Biscayabukten och Iberiska sjön som presenteras ovan. Som svar på synpunkterna från CNPMEM, som skulle vilja se mer flexibilitet i rådets förhandlingar, påpekade kommissionen att den i sina förslag till fiskemöjligheter redan fullt ut utnyttjar den flexibilitet som ges i de fleråriga planerna för samtliga fall i Atlantområdet. Med andra ord föreslås alla TAC:er antingen till MSY-punktvärdet, eller så föreslår kommissionen att TAC:en ska ligga på den övre MSY-nivån om de rättsliga villkoren är uppfyllda.

3.1.1 Begränsningar

<u>Fiske i Biscayabukten</u>

Fiskare, forskare och medlemsstater förvaltar bestånden i Biscayabukten på ett hållbart sätt som säkerställer stabila fiskemöjligheter, vilket i sin tur ger en god ekonomisk grund för kustsamhällena i denna region. De senaste tre åren har dock fiskemöjligheterna sjunkit kraftigt i detta havsområde för vissa bestånd. Den första minskningen uppträdde 2022 då TAC:en för tunga i Biscayabukten måste sänkas med 36 % för att minska fisketrycket och hålla beståndet i linje med MSY. Rådet samtyckte till kommissionens förslag rörande denna minskning. TAC:en höjdes sedan med 20 % år 2023.

2023 kunde Ices utfärda ett MSY-råd för lyrtorsk i Biscayabukten och iberiska vatten. Rådet var att minska de tre TAC:erna med 53 %, vilket måste genomföras helt och hållet (även om det bara motsvarade en minskning på 4 % jämfört med Ices tidigare råd). Lyrtorsk är ett bifångstbestånd enligt den fleråriga planen för västliga vatten, och för det beståndet krävs i artikel 5.3 om *begränsande arter* att man beaktar svårigheten att fiska samtliga bestånd vid MSY samtidigt, i synnerhet i situationer där detta leder till att ett blandfiske stängs i förtid. Det blev tydligt att TAC:en för detta bestånd antingen måste fastställas i linje med det nyligen bedömda MSY-värdet eller att en begränsningsbedömning måste utföras av STECF för 2024 utifrån de relevanta data som lämnats in av de medlemsstater som hävdade att en allvarlig minskning av lyrtorsken skulle orsaka en sådan begränsningssituation för deras flottor. Beslutet togs att minska TAC:en med 35 % 2024 eftersom STECF bekräftade risken för en begränsningssituation för andra mer livskraftiga fisken, där lyrtorsk antingen är en bifångst eller fångas tillsammans med andra mer livskraftiga bestånd i ett blandfiske.

För andra fisken i Biscayabukten måste kommissionen också föreslå betydande minskningar för fiskeåret 2024 i enlighet med Ices rådgivning, nämligen en minskning med 41 % för vitling, med 14 % för havskräfta, med 7 % för tunga och med 22 % för sydlig havsabborre i syfte att hålla dessa fisken hållbara och i linje med MSY. Rådet samtyckte till kommissionens förslag i samtliga fall.

Fisket efter tunga och havskräfta har förvaltats hållbart i linje med MSY under tidigare år, medan TAC:erna för fisket efter lyrtorsk och vitling – arter som alldeles nyligen bedömts ligga på MSY-nivå – minskat betydligt. Fiskare har ställt frågan om det finns andra faktorer utöver fisket som har påverkat de bestånden negativt, och menat att de fleråriga planerna är alltför inriktade på kortsiktiga resultat i stället för att tillämpa gradvis minskningar. I denna fråga noterar kommissionen att Ices i sin senaste ekosystemöversikt framhöll att fiskbeståndens naturliga dödlighet har ökat proportionellt i ekoregionen, på grund av andra faktorer än fiske – vars tryck har minskats konstant sedan 1990-talet – och att dessa andra faktorer främst är predation och klimatförändringar[19]. Det är normalt med variationer i beståndens storlek och deras biologiska parametrar, som sedan leder till vissa minskningar eller ökningar av de berörda kvoterna.

Kommissionen erkänner fiskesektorns och berörda parters fortsatta ansträngningar att minska trycket på fiskbestånden och följa den vetenskapliga rådgivningen. De fleråriga planerna kräver att TAC:er fastställs i linje med MSY varje år och tillåter inte en stegvis strategi, vilket skulle möjliggöra gradvis minskningar i bestånd som tidigare har förvaltats hållbart på MSY-nivå.

3.2 Bestånd som förvaltas gemensamt med kuststater i nordöstra Atlanten, i synnerhet med Storbritannien och Norge i blandfisken

De fleråriga planerna utgör alltjämt en användbar grund för att fastställa EU:s ståndpunkter vid årliga samråd med länder utanför EU när det gäller gemensamt förvaltade bestånd, särskilt i situationer där Ices rekommenderar nollfångst, men den faktiska nivån för TAC:en är föremål för samråd. Rapporten omfattar emellertid även tillämpningen av de fleråriga planerna innan Storbritannien lämnade EU.

För nordliga bestånd av kummel (större Nordsjön, Keltiska havet och norra Biscayabukten) visar utvecklingen av beståndet att det har återhämtat sig sedan början av 2000-talet och även har tilltagit i utbredning, så att det blivit mer framträdande i Nordsjön än tidigare. Kummelbeståndet riktmärktes 2022.

TAC:en, som förhandlats fram med Storbritannien, fastställs med hjälp av intervallen i den fleråriga planen för västliga vatten. TAC:en är fastställd till MSY-punktvärdet. EU har dock utnyttjat bestämmelserna i den fleråriga planen för att begränsa minskningarna till 20 % i det övre MSY-intervallet i fall där det rekommenderades en ännu större minskning under 2022. Nordkummel ingår också i förhandlingarna med Norge.

[19] ICES. *Bay of Biscay and the Iberian Coast ecoregion – Ecosystem overview. In Report of the ICES Advisory Committee, 2022. ICES Advice 2022*, 2022, avsnitt 6.1, https://doi.org/10.17895/ices.advice.21731579.

NWWAC beklagar att MSY-intervallen inte har använts för att fastställa fiskemöjligheter för nordvästliga vatten. Kommissionen anser att intervallen har använts när de rättsliga villkoren för att använda dem var uppfyllda.

Inom ramen för handels- och samarbetsavtalet[20] kan EU och Storbritannien överväga att utarbeta fleråriga strategier för bevarande och förvaltning gemensamt och låta dem ligga till grund för fastställandet både av TAC:erna och av andra förvaltningsåtgärder; Sådana strategier är föremål för pågående diskussioner i den specialiserade kommittén för fiske.

3.3 VERKLIGHETEN MED BLANDFISKE I NORDSJÖN OCH VÄSTLIGA VATTEN

EU-vattnen i Nordsjön och västliga vatten kännetecknas av en verklighet med blandfiske, där fiskena är inriktade på kommersiellt värdefulla och mer livskraftiga fiskbestånd som havskräfta i Kattegatt, kolja i Keltiska havet, kolja väster om Skottland samt nordkummel. Dessa fisken har emellertid oundvikliga bifångster av andra fiskbestånd, som ibland kan vara under mycket högre tryck än de mer livskraftiga målbestånden. Några exempel på detta är oundvikliga bifångster från de svaga bestånden av torsk och vitling i Keltiska havet inom det livskraftiga fisket efter kolja i det havsområdet, bifångster från det svaga beståndet av fläckpagell inom det livskraftiga fisket efter nordkummel med långrevsfartyg i Keltiska havet samt oundvikliga bifångster från det svaga torskbeståndet i fisket efter havskräfta i Kattegatt.

Det är bara några exempel som visar blandfiskets verklighet i europeiska vatten. I en sådan blandfiskemiljö är artiklarna 4 och 5 i de fleråriga planerna för Nordsjön och västliga vatten tillämpliga på *begränsande arter*, vilket innebär att hänsyn måste tas till svårigheterna med att fiska alla bestånd samtidigt på MSY-nivå. Åtgärder måste dock vidtas för att så långt som möjligt minska oundvikliga bifångster. De fleråriga planerna innehåller särskilda åtgärder för att minska sådana bifångster, och därigenom har de också bidragit till att uppnå detta mål (se exempel nedan).

Gruppen medlemsstater för nordvästliga vatten konstaterar att den fleråriga planen för Nordsjön varit fördelaktig för att undvika begränsningssituationer genom förvaltning av blandfiske.

Nedan ges vissa konkreta exempel på hur blandfiske har förvaltats för olika havsområden.

3.3.1 KATTEGATT

Exempel på åtgärder enligt den fleråriga planen för Nordsjön för att skydda vissa bestånd i Kattegatt omfattar förslaget att fastställa TAC:en för havskräfta i Skagerrak och Kattegatt i det lägre MSY-intervallet, i linje med artikel 4.4 i den fleråriga planen för Nordsjön, för att hålla oundvikliga bifångster av kattegattorsk i fisket efter havskräfta på ett minimum. Rådet samtyckte

[20] Avtal om handel och samarbete mellan Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen, å ena sidan, och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, å andra sidan (EUT L 149, 30.4.2021, s. 10).

endast till kommissionens förslag under åren 2020, 2022 och 2024. Det fastställde dock TAC:en inom det lägre MSY-intervallet även under alla övriga år.

Korrigerande åtgärder för torsk i Kattegatt har också varit i kraft sedan 2020. De omfattar införandet av mer selektiva redskap för bottentrålar, vilket innebär att fiske efter havskräfta endast är tillåtet med seltrapanel eller kräftrist, kombinerat med en bifångstgräns för torsk på 1,5 %. Som alternativ, i syfte att uppmuntra fartygen att använda elektronisk fjärrövervakning för att på ett effektivt sätt övervaka efterlevnaden av landningsskyldigheten, får EU-fartyg som deltar i ett medlemsstatsprojekt för fullt dokumenterade fisken i stället använda redskap i linje med förordningen om tekniska åtgärder.

Fördelen med dessa åtgärder är att målfisket efter havskräfta har kunnat fortsätta, samtidigt som åtgärder för torsk som bifångst har införts. Här kan inte Ices uppskatta den andel av dödligheten som är kopplad till fiske (och därför inte är naturlig eller beroende på migration till Nordsjön efter att Kattegatt använts som yngelplats). Ices rådgivning och tekniska tjänst hänvisar också till behovet av att använda mer selektiva redskap.

3.3.2 Exempel från Keltiska havet

I de åtgärder enligt den fleråriga planen för västliga vatten som ska att skydda bifångstbestånd i Keltiska havet ingår att TAC:en för kolja föreslås ligga inom det lägre MSY-intervallet, på grundval av artikel 4.3 i denna fleråriga plan, i syfte att hålla oundvikliga bifångster av torsk och vitling – båda målbestånd i den fleråriga planen för västliga vatten – i fisket efter kolja på ett minimum. Rådet samtyckte till kommissionens förslag för 2020, som var det sista året före Storbritanniens utträde ur EU. För 2021 fastställde rådet provisoriska TAC:er och ett avtal med Storbritannien om TAC:er träffades därefter under andra halvåret 2021. Från och med 2021 har dessa bestånd förhandlats inom ramen för samråden mellan EU och Storbritannien.

Ytterligare korrigerande åtgärder för torsk och vitling i Keltiska havet, båda målbestånd enligt den fleråriga planen för västliga vatten, föreslogs av kommissionen för 2020 inom ramen för förordningen om fiskemöjligheter, baserat på artikel 8 i den fleråriga planen för västliga vatten. De innefattar inbördes sammanhängande tekniska åtgärder och en bifångstkvot för torsk i Keltiska havet på en nivå som skulle skydda bifångstbestånden, samtidigt som de tillåter att målfisket efter kolja fortsätter. När det gäller TAC:en föreslog kommissionen en minskning på 88 % i linje med MSY-punktvärdet och Ices ”advice rule”. Eftersom detta skulle ha gett en låg TAC på 189 ton för torsk, vilket skulle ha begränsat andra fisken av vitfisk i Keltiska havet, beslutade rådet att inte följa kommissionens förslag för TAC:en och i stället fastställa TAC:en till 805 ton, för att undvika en tidig begränsningssituation för andra fisken av vitfisk i Keltiska havet. Denna TAC medgav fortfarande en avsevärd ökning av biomassan. Rådet införde även mer selektiva fiskemetoder för fisket efter vitfisk i Keltiska havet för 2020, vilka är nära kopplade till förordningen om fiskemöjligheter. Utan dessa inbördes sammanhängande åtgärder skulle TAC:en ha behövt ligga

lägre. Åtgärderna i den förordningen har därefter ersatts med en delegerad akt[21] som bygger på en gemensam rekommendation från gruppen medlemsstater för nordvästliga vatten, antagen 2020, som innehåller andra och mer selektiva fiskemetoder.

Ett annat exempel i Keltiska havet är fläckpagell, som är en oundviklig bifångst i fisket efter nordkummel som fångas med långrev. Ices rekommenderade nollfångst för detta bestånd eftersom man ansåg att det var uttömt[22]. Det skulle emellertid ha inneburit en begränsningssituation för fisket efter nordkummel. Därför fastställdes en låg TAC uteslutande för bifångster för 2023 och 2024, för att hålla fisket efter nordkummel öppet i detta havsområde och skydda den bifångstutsatta fläckpagellen så mycket som möjligt. Gruppen medlemsstater för nordvästliga vatten kom dessutom överens om en gemensam rekommendation om att som införa minsta referensstorlek för bevarande för fläckpagell som fångas i kommersiellt fiske och fritidsfiske, för att bättre skydda lekmogna honor och ungfisk av fläckpagell. På grundval av denna gemensamma rekommendation antog kommissionen en teknisk åtgärd i form av en delegerad akt för 2023, som förlängdes till 2024[23].

En branschorganisation (CNPMEM) har kritiserat den fleråriga planen för att vara alltför sträng vad gäller listan över målbestånd och har förklarat att det inte finns några tydliga kriterier för vad som utgör ett målbestånd.

Det är viktigt att notera att kommissionen i diskussionerna om de fleråriga planerna föreslog att medlagstiftarna delegerar befogenheter att ändra förteckningarna över målbestånd till kommissionen. Medlagstiftarna höll dock inte med om kommissionens förslag, och beslöt att behålla sin befogenhet att ändra förteckningen över målbestånd.

[21] Kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/2324 av den 23 augusti 2021 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1241 vad gäller tekniska åtgärder för vissa demersala och pelagiska fisken i Keltiska havet, Irländska sjön och väster om Skottland (EUT L 465, 29.12.2021, s. 1).

Kommissionens delegerade förordning (EU) 2022/2588 av den 20 oktober 2022 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1241 vad gäller tekniska åtgärder för vissa demersala och pelagiska fisken i Keltiska havet, Irländska sjön och väster om Skottland (EUT L 338, 30.12.2022, s. 44).

Kommissionens delegerade förordning (EU) 2024/492 av den 30 november 2023 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1241 vad gäller förlängning av tekniska åtgärder för vissa demersala och pelagiska fisken i Keltiska havet, Irländska sjön och väster om Skottland (EUT L, 2024/492, 13.2.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2024/492/OJ).

[22] ICES. *Blackspot seabream* (*Pagellus bogaraveo*) *in subareas 6–8 (Celtic Seas, the English Channel, and Bay of Biscay)*. *In Report of the ICES Advisory Committee, 2022*. *ICES Advice 2022*, 2022, https://doi.org/10.17895/ices.advice.19453802.

[23] Kommissionens delegerade förordning (EU) 2023/56 av den 19 juli 2022 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1241 vad gäller särskilda tekniska åtgärder för fläckpagell (*Pagellus bogaraveo*) i Ices-delområdena 6–8 (EUT L 5, 6.1.2023, s. 1).

Kommissionens delegerade förordning (EU) 2024/491 av den 30 november 2023 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1241 vad gäller särskilda tekniska åtgärder för fläckpagell (*Pagellus bogaraveo*) i Ices-delområdena 6–8 (EUT L, 2024/491, 13.2.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2024/491/oj.

3.4 DOMSTOLENS DOM I MÅL C-330/22

I sin dom av den 11 januari 2024[24] bekräftade Europeiska unionens domstol (*domstolen*) att förordningen om fiskemöjligheter för 2020 är giltig[25], i den del den fastställer fyra TAC:er uteslutande för oundvikliga bifångster över Ices rekommenderade nollfångstnivå. Domstolen ansåg att rådet hade utrymme för skönsmässig bedömning för att fastställa dessa TAC:er för bifångstbestånd över vetenskapligt rekommenderade nivåer, för att förena målet med ett fortsatt blandfiske med målet att uppnå god biologisk status för de berörda stånden. Samtidigt slog domstolen fast att skyldigheten att uppnå och behålla MSY efter 2020, för bestånd som förtecknas som ”målbestånd” inom ramen för de fleråriga planerna, ”är strikt och undantagslöst tillämplig”.

4 EKOSYSTEMANSATSEN

Enligt artikel 2.3 i grundförordningen ska den gemensamma fiskeripolitiken genomföra ekosystemansatsen i fiskeriförvaltningen för att minska fiskeverksamhetens negativa inverkan på de marina ekosystemen. I artikel 3.3 i de fleråriga planerna föreskrivs att planerna ska vara förenliga med EU:s miljölagstiftning och i synnerhet med målet att senast 2020 uppnå god miljöstatus, i enlighet med ramdirektivet om en marin strategi[26]. Ramdirektivet om en marin strategi omfattar elva kvalitativa deskriptorer som används för att fastställa god miljöstatus. De fleråriga planerna syftar till att säkerställa att villkoren i deskriptor 3 (som är den som är mest relevant för fiskeriförvaltning) uppfylls och att bidra till att de övriga relevanta deskriptorerna uppfylls i proportion till den relativa roll som fisket spelar.

Deskriptor 3 är direkt kopplad till fastställandet av fiskemöjligheter. Den lyder: ”Populationerna av alla kommersiellt nyttjade fiskar och skaldjur håller sig inom säkra biologiska gränser och uppvisar en ålders- och storleksfördelning som vittnar om ett friskt bestånd.” Fiskeriverksamheten påverkar de deskriptorer som avser 1) biologisk mångfald, 4) näringsväven, 6) havsbottnens integritet och 10) marint skräp. Fiskets bidrag till de övriga deskriptorerna är i bästa fall indirekt och/eller inte väsentligt[27].

Ices anger att fiskeridödligheten har minskat konstant sedan 1990-talet och nu i genomsnitt ligger under F_{MSY}[28].

---

[24] Dom av den 11 januari 2024, Friends of the Irish Environment (Possibilités de pêche supérieures à zéro), C-330/22, EU:C:2024:19.

[25] Rådets förordning (EU) 2020/123 av den 27 januari 2020 om fastställande för 2020 av fiskemöjligheterna för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i unionens vatten och, för unionsfiskefartyg, i vissa andra vatten (EUT L 25, 30.1.2020, s. 1).

[26] Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (EUT 164, 25.6.2008, s. 19).

[27] De övriga deskriptorerna är 2) införande av främmande arter, 5) eutrofiering framkallad av människan, 7) hydrografiska villkor, 8) mängden främmande ämnen i havet, 9) mängden främmande ämnen i fisk och skaldjur, 11) tillförsel av energi, inbegripet undervattensbuller.

[28] ICES. *Bay of Biscay and the Iberian Coast ecoregion – Fisheries overview*. *In Report of the ICES Advisory Committee, 2022*. ICES Advice 2022, 2022, avsnitt 6.2, https://doi.org/10.17895/ices.advice.21641396.

Fiskena kan potentiellt fånga skyddade arter, såsom sjöfåglar och marina däggdjur[29]. Reformen av den gemensamma fiskeripolitiken 2013 erbjöd berörda parter och medlemsstater i en viss region nya sätt att samarbeta, så att de kunde komma överens om skräddarsydda åtgärder för sitt havsområde.

5 LANDNINGSSKYLDIGHET

Ett centralt mål för den reformerade gemensamma fiskeripolitiken (2013) är att genomföra landningsskyldigheten och gradvis eliminera utkast genom att undvika och minska oönskade fångster. Landningsskyldigheten gäller för arter som förvaltas genom en TAC, som har gällt sedan januari 2019.

När det gäller landningsskyldigheten rapporterade de berörda parter som svarade på samrådet att även om det finns bevis för minskade utkast har inte landningsskyldigheten uppfyllt sitt mål, och den största utmaningen är fortfarande att få landningsskyldigheten att fungera enligt den rättsliga ramen samtidigt som man uppmuntrar till en förändring av fiskemönstren i riktning mot ytterligare selektivitet. Trots detta har fiskesektorn sedan landningsskyldigheten infördes gjort betydande insatser för att förstå och sedan genomföra denna politik, för att aktivt samarbeta med forskningsinstitut för att utveckla sätt att undvika och minska oönskade fångster och för att förbättra sin allmänna kunskap om dessa arter (inklusive överlevnadsförmåga).

En positiv sida är att berörda parter bekräftar att landningsskyldigheten har stimulerat vetenskaplig forskning om mer selektiva fiskeredskap och fiskemönster. För det demersala blandfisket tror dock de berörda parterna att det kommer att finnas en gräns för graden av selektivitet.

Kommissionen anser att det fortsatta problemet med utkast är en kontroll- och verkställighetsfråga som ska hanteras inom EU:s system för fiskerikontroll. De fleråriga planerna utformades inte för att lösa det problemet.

6 REGIONALT SAMARBETE

Regionalt samarbete är en av de centrala delarna i den gemensamma fiskeripolitiken. Dess huvudmål är att ta bättre hänsyn till skillnaderna mellan de olika havsområdena och att integrera berörda parter mer i fiskeriförvaltningen och på så sätt använda deras kunskaper och erfarenheter. När de berörda parterna deltar mer direkt i att utforma och genomföra förvaltningsåtgärder leder det i slutändan till en större känsla av delat ansvar och gemensamt åtagande att efterleva åtgärderna. Genom regionalt samarbete kan berörda parter som har ett direkt förvaltningsintresse

[29] ICES. *Bay of Biscay and the Iberian Coast ecoregion – Ecosystem overview*. *Report of the ICES Advisory Committee, 2022*. *ICES Advice 2022*, 2022, avsnitt 6.1, https://doi.org/10.17895/ices.advice.21731579.

stödja antagandet av bevarandeåtgärder, såsom fleråriga planer och utkastplaner. Detta uppnås främst genom rådgivande nämnder och grupperna av medlemsstater.

Samrådet med berörda parter gav användbar återkoppling om hur regionalt samarbete inom ramen för de fleråriga planerna fungerar. Den visade att den allmänna uppfattningen är att de fleråriga planerna ger den nödvändiga rättsliga ramen för att genomföra regionalt samarbete. Exempelvis hade NWWAC:s och STECTF:s medlemmar en positiv uppfattning om det ökande samarbetet mellan berörda parter[30]. Med tiden gav de gemensamma rekommendationerna gradvis mer tekniska bevis och praktisk kunskap, plus skräddarsydda havsområdesåtgärder. Medlemsstaternas regionala grupper skulle också kunna gynnas om berörda parter och forskare deltog i större utsträckning. I detta avseende uppmanas medlemsstaterna, i den fiske- och havspakt som tillkännagavs i 2024 års rapport om den gemensamma fiskeripolitiken[31], att göra framsteg i fråga om förvaltningen av den gemensamma fiskeripolitiken till förmån för alla berörda parter och samhället i stort.

7 SOCIOEKONOMISK UTVECKLING

7.1 NORDSJÖN

Enligt STECF:s årliga ekonomiska rapport för 2023 om EU:s fiskeflotta[32] är ingen medlemsstatsflotta helt och hållet beroende av regionen för sin fiskeverksamhet. Baserat på värdet på landningarna är Nordsjön och östra Atlanten en central fiskeregion för Danmark (86 % av dess totala landningar), Nederländerna (83 %), Tyskland (61 %), Sverige (70 %) och Belgien (32 %).

7.2 NORDVÄSTLIGA VATTEN

Enligt rapporten från STCEF har de franska och irländska fiskena, utifrån värdet på landningarna, den högsta landningsnivån i nordvästliga vatten. Irland har emellertid den högsta totala procentandelen nationellt landat värde från regionen, på 90 %, vilket visar på deras stora beroende av detta område (97 % av dagarna till sjöss äger rum i dessa vatten). Även Belgien (54 %) och Frankrike (29 %) har ett högt beroende av området sett till dagar till sjöss. Irland och Belgien har ett högt beroende, men den högsta andelen fiske bedrivs av Frankrike och Irland.

[30] Två medlemmar av STECF svarade på samrådet med berörda parter.

[31] Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet och rådet *Hållbart fiske i EU: lägesrapport och riktlinjer för 2025* (COM/2024/235 final).

[32] Vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (Scientific, Technical and Economic Committee for Fisheries) (STECF) - *The 2023 Annual Economic Report on the EU Fishing Fleet (STECF 23-07)*, Prellezo, R., Sabatella, E., Virtanen, J., Tardy Martorell, M. och Guillen, J. red., Europeiska unionens publikationsbyrå, Luxemburg, 2023, https://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/handle/JRC135182.

7.3 SYDVÄSTLIGA VATTEN

Enligt STECF:s rapport var de främsta verksamma flottorna i regionen de spanska, franska och portugisiska flottorna. Utöver dessa var ytterligare sex flottor från EU verksamma i regionen 2021: de från Belgien, Tyskland, Danmark, Irland, Litauen och Nederländerna, men deras fiskeaktivitet i regionen var begränsad (dessa medlemsstaters totala andel av ansträngningen var 0,16 % och landningarna utgjorde 1,12 % i värde och 2,23 % i vikt av regionstotalen). Utifrån värdet på landningarna var det Spanien som producerade mest från regionen, följt av Portugal och Frankrike. Spanien har den högsta totala procentandelen nationell landad vikt från regionen (51 %), följt av Portugal (32 %) och Frankrike (15 %). Portugal är det land som är mest beroende av dessa vatten: 98 % av den portugisiska flottans ansträngning sker i sydvästliga vatten och den svarar för 85 % och 82 % av det totala värdet respektive den totala vikten av landningarna.

8 DELEGERING AV BEFOGENHETER TILL KOMMISSIONEN GENOM DE FLERÅRIGA PLANERNA FÖR NORDSJÖN OCH VÄSTLIGA VATTEN OCH GENOM FÖRORDNINGEN OM TILLTRÄDE TILL DJUPHAVSOMRÅDEN

I de fleråriga planerna för Nordsjön och västliga vatten delegeras, till kommissionen, befogenheten att anta delegerade förordningar för bestånd som omfattas av planerna när det sker förändringar i beståndens geografiska utbredning (artikel 1.1 i de fleråriga planerna för Nordsjön och västliga vatten), korrigerande åtgärder (artikel 8 i planerna), tekniska åtgärder (artikel 9 i planerna), genomförande av landningsskyldigheten (artikel 11 i planen för Nordsjön och artikel 13 i planen för västliga vatten), samt begränsningar av den totala kapaciteten hos de berörda medlemsstaternas flottor (artikel 14.2 i planen för västliga vatten).

Hittills har kommissionen aldrig använt sig av dessa befogenheter, utom för att genomföra landningsskyldigheten. För tekniska åtgärder har delegationen av befogenhet sedan 2019 ersatts av den mer specifika befogenheten i artikel 15 i förordningen om tekniska åtgärder. Beträffande genomförandet av landningsskyldigheten har kommissionen antagit åtta delegerade förordningar inom ramen för den fleråriga planen för Nordsjön och nio inom ramen för planen för västliga vatten.

I förordningen om särskilda villkor för fiske efter djuphavsbestånd (artikel 9.7) delegeras befogenheten att ändra förteckningen över indikatorer för känsliga marina ekosystem till kommissionen. Kommissionen har emellertid hittills aldrig utnyttjat denna befogenhet.

9 ORDLISTA

AC: rådgivande nämnd (Advisory Council)

GFP: Gemensamma fiskeripolitiken

CNPMEM: *Comité National des Pêches Maritimes et des Élevages Marins*

FMSY: fiskeridödlighet förenlig med maximal hållbar avkastning (Fishing mortality consistent with Maximum Sustainable Yield)

Ices: Internationella havsforskningsrådet (*International Council for the Exploration of the Sea*)

MSG: grupp av medlemsstater (Member States Group)

MAP: flerårig plan (Multiannual plan)

MSY: maximal hållbar avkastning (Maximum Sustainable Yield)

NWW: nordvästliga vatten (North Western Waters)

NWWAC: rådgivande nämnden för nordvästliga vatten (*North Western Waters Advisory Council*)

SSB: lekbiomassa (Spawning Stock Biomass)

STECF: vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (*Scientific, Technical and Economic Committee for Fisheries*)

SWW: sydvästliga vatten (South Western Waters)

SWWAC: rådgivande nämnden för sydvästliga vatten (*South Western Waters Advisory Council*)

TAC: total tillåten fångstmängd (Total Allowable Catch)